

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.425/2023/12.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2023. október 18. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2023. április 26. napján kihirdetett 17.B.15/2022/107. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában megváltoztatja.

I. rendű vádlott szabadságvesztés büntetését és közügyektől eltiltás mellékbüntetését egyaránt 5 (öt) – 5 (öt) évre enyhíti.

II. rendű vádlott szabadságvesztés büntetését 1 (egy) év 6 (hat) hónapra közügyektől eltiltás mellékbüntetését 2 (kettő) évre enyhíti.

r I. rendű és II. rendű vádlottakkal szemben a pénzbüntetés kiszabását, és a részletfizetés engedélyezésére vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzi.

IV. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 100 (egyszáz) napi tétel pénzbüntetésre enyhíti, az 1 (egy) napi tétel összegét 1.000 (egyezer) forintban határozza meg. Az így kiszabott mindösszesen 100.000 (egyszázezer) forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetén napi tételenként kell 1 (egy) nap fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre átváltoztatni.

IV. r. vádlott esetében a szabadságvesztés büntetés próbaidőre történő felfüggesztésére és a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezéseket mellőzi.

Az elkobozni rendelt bűnjelek a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Igazgatóság Felderítő Osztály 05000/432/2020. bü. számú ügyében kerültek lefoglalásra. A NSZKK-nál meghatározott szak szám alatt megjelölt sorsszámok helyett a megjelölt számú bűnjelcímek tárgyak esnek elkobzás alá.

A Miskolci Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj.I/179/2022. tételszám alatt tárgynyilvántartásba vett 13. sorsszám alatti 1 db Samsung S8 mobiltelefon, a Miskolci Törvényszék Letéti Csoportja által BL.631/2022. szám alatt kezelt 30.000 (harmincezer) forint lefoglalását megszünteti és r I. rendű vádlott részére kiadja azzal, hogy azokat a terhére megállapított vagyonelkobzás, illetve bűnügyi költség biztosítására visszatartja;

A Miskolci Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj.I/179/2022. tételszám alatt tárgynyilvántartásba vett 14 - 15. sorszárok alatti 1 - 1 db mobiltelefon, a Bj.I/180/2022. tételszám alatt tárgynyilvántartásba vett 16. sorszárok alatti 1 db mobiltelefon, valamint a Miskolci Törvényszék Letéti Csoportja által BL.630/2022. szám alatt kezelt 14.000 (tizennégyezer) forint lefoglalását megszünteti és II. rendű vádlott részére kiadja azzal, hogy azokat a terhére megállapított vagyonekbozás, illetve bűnügyi költség biztosítására visszatartja.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség helyesen 2.210.571 (kétmillió-kettőszáz tízezer-öt százhetvenegy) forint, melyből I. rendű vádlott 727.070 (hétszázhuszonhétezer-hetven) forintot, II. rendű vádlott 266.279 (kettőszázhatvanhatezer-kettőszázhetvenkilenc) forintot viselnek.

Az állam terhén maradó bűnügyi költség összege 966.852 (kilencszázhatvanhatezer-nyolcszázötvenkettő) forint.

Egyebekben az elsőfokú ítélet jelzett részét helyben hagyja.

A másodfokú eljárásban 31.466 (harmincegyezer-négy százhatvanhat) forint felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

A másodfokú határozat ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] A Miskolci Törvényszék 2023. április 26. napján kihirdetett 17.B.15/2022/107. számú ítéletével I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdés IV. fordulata és (3) bekezdése alapján kábítószer-kereskedelem büntetében, valamint felbújtóként elkövetett bűnpártolás büntetében (Btk. 282. § (1) bekezdés b) pont, (3) bekezdés c) pont). Ezért mint különös visszaesőt halmazati büntetésül 8 év fegyház fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 100 napi tétel, 2.000 forint egynapi tétel összegű, 200.000 forint végösszegű pénzbüntetésre és 8 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Beszámította az I. rendű vádlott által letartóztatásban és bűnügyi felügyeletben töltött időt a kiszabott szabadságvesztés tartamába. Kimondta, hogy az I. rendű vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetésből legkorábban a büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Az I. rendű vádlottal szemben 291.000 forintra vagyonekbozást rendelt el. A pénzbüntetés megfizetésére 5 havi részletfizetést engedélyezett, a havi részlet összegét 40.000 forintban határozta meg. Rögzítette, hogy egyhavi részlet megfizetésének elmulasztása esetén a pénzbüntetést vagy annak meg nem fizetett részét fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

[2] II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulata alapján kábítószer-kereskedelem büntetében. Ezért 3 év börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 100 napi tétel, 1.000 forint egynapi tétel összegű, 100.000 forint végösszegű pénzbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Beszámította a II. rendű vádlott által letartóztatásban és bűnügyi felügyeletben töltött időt a kiszabott

szabadságvesztés tartamába. Kimondta, hogy a II. rendű vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A II. rendű vádlottal szemben 70.000 forintra vagyonekmozgást rendelt el. A pénzbüntetés megfizetésére 5 havi részletfizetést engedélyezett, a havi részlet összegét 20.000 forintban határozta meg. Rögzítette, hogy egyhavi részlet megfizetésének elmulasztása esetén a pénzbüntetést vagy annak meg nem fizetett részét fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

IV. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 178. § (6) bekezdése alapján kábítószer birtoklásának vétségében. Ezért 5 hónap szabadságvesztés büntetésre ítélte, azonban végrehajtását 1 évi próbaidőre felfüggesztette. Kimondta, hogy a IV. rendű vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetésből – végrehajtásának utólagos elrendelése esetén - legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[3] Az ítélet ellen a nyilatkozattételre fenntartott három munkanapon belül (figyelemmel arra, hogy 2023. május 01. napja ünnepnap) az ügyészség jelentett be fellebbezést I. rendű és II. rendű vádlottak terhére eltérő jogi minősítés érdekében, valamint IV. rendű vádlott javára eljárási szabálysértés okán a büntetés enyhítése céljából.

Az ügyészség III. rendű vádlott vonatkozásában az ítéletet tudomásul vette.

I. rendű vádlott és védője az ítélethirdetést követően részbeni - a bűnpártolás büntette alóli - felmentésért fellebbezett, ebből adódóan pedig enyhítésért.

II. rendű vádlott a határozathirdetésen nem volt jelen, védője fellebbezést jelentett be a kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítése érdekében. A II. rendű vádlott szintén enyhítésért fellebbezett (I. fokú bírósági iratok 109. sorszám).

III. rendű vádlott és védője tudomásul vették az ítéletet.

IV. rendű vádlott lemondott a tárgyaláson való jelenlét jogáról. Védője és egyben kézbesítési megbízottja is három munkanapot tartott fenn a nyilatkozattételre, melyen belül sem a IV. rendű vádlottól, sem a védőtől fellebbezés nem érkezett.

[4] Az ügyészség fellebbezése indokolásában indítványozta, hogy a Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg az elsőfokú bíróság ítéletét akként, hogy I. rendű és II. rendű vádlottaknak az egészséget veszélyeztető bűncselekménye jogi minősítése esetében I. rendű vádlott bűnösségét a Btk. 184. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a (2a) bekezdés szerint minősülő jelentős mennyiségű új pszichoaktív anyagra kereskedéssel elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetében, míg II. rendű vádlott bűnösségét a Btk. 184. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző kereskedéssel elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetében is állapítsa meg, mellyel egyidejűleg a II. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést halmazati büntetésként tüntesse fel. IV. rendű vádlott vonatkozásában a kiszabott büntetést akként enyhítse, hogy a felfüggesztett szabadságvesztés (fogház) helyett a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdése alapján pénzbüntetést szabjon ki, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

[5] Az ügyészség álláspontja szerint a törvényszék I. rendű és II. rendű vádlottak vonatkozásában büntető anyagi jogszabályokat sértett akkor, amikor a 2021. január 1. napja előtti 4-CMC hatóanyagú bódító hatású szerrel kapcsolatos kereskedést új pszichoaktív

anyaggal visszaélés büntetteként külön nem értékelte, hanem e vádlottak – a jogszabályi változáson időben átívelő – kereskedői magatartását természetes egységként kábítószer-kereskedelemnek minősítette.

A jogi minősítés alapjául szolgáló jogszabályi környezetben a 4-CMC hatóanyagot tartalmazó vegyület 2020. december 31. napjáig új pszichoaktív anyagnak, míg 2021. január 1. napjától már kábítószernek minősül.

I. rendű és II. rendű vádlottak a 4-CMC hatóanyagot tartalmazó szerrel történt kereskedői típusú elkövetési magatartása egyrészről 2021. január 1. napját megelőző, másrészről pedig 2021. január 1. napját követő időre esett.

Az elsőfokú bíróság határozata indokolásában helytállóan mutatott rá arra, hogy a több önálló résztevékenységből összetevődő cselekmény anyagi jogi minősítése a fentiek szerint megváltozott, tévedett azonban akkor, amikor azt – a bűnhalmazat megállapítását mellőzve – egységesen, kizárólag kábítószer-kereskedelemnek minősítette.

I. rendű és II. rendű vádlott - Btk. XVII. Fejezetben szabályozott - cselekményének jogi minősítése a jogszabályi környezet megváltozását is kell, hogy tükrözze, melynek hiányában a 2021. január 1. előtti elkövetési magatartás nem nyer értékelést. Ezen álláspont helyességét mutatja az is, hogy amennyiben a jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelemmel érintett mennyiségből 2021. január 1. napja utáni időre csupán csekély mennyiség jutna, és a fennmaradó (jelentős) mennyiség az új pszichoaktív anyagként minősülés idejére esne, úgy – ugyanezen érvek alapján – a bíróság a teljes mennyiségre nézve aligha állapítaná meg a jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettét.

2021. január 1. napjától a 2020. évi XLIII. törvény 49. § (1) bekezdése beiktatta a Btk. 184. § (2a) bekezdését, amely az új pszichoaktív anyaggal visszaélés bűncselekménye körében a jelentős mennyiségű új pszichoaktív anyagra való elkövetést minősített esetként pönalizálja.

I. rendű és II. rendű vádlottak vonatkozásában az elkövetéskor hatályban volt büntető anyagi jogi rendelkezéseket kell alkalmazni, figyelemmel arra, hogy a 2022. évi LX. törvény 45. §-a alapján a 2023. január 1. napján bekövetkezett Btk. módosítás a Btk. 461.§ (5) bekezdésében szabályozott új pszichoaktív anyagokkal kapcsolatos mennyiségi meghatározást nem súlyosította, ezért az elbíráláskori szabályozás vádlottak számára nem tekinthető kedvezőbbnek.

[6] A vádhatóság az új pszichoaktív anyaggal való kereskedés jogi minősítése körében kitért arra, miszerint külön vizsgálni szükséges, hogy I. rendű vádlottnak a 2019. év elejétől 2020. december 31. napjáig terjedő időszakban megvalósult cselekménye minősülhet-e jelentős mennyiségre kereskedéssel elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetteként.

Az 1/1999. Büntető jogegységi határozat rögzíti: „Ha a Btk. Különös Részének valamely rendelkezése ún. keretdiszpozíció, és annak keretét kitöltő jogszabályi rendelkezésekben a bűncselekmény elkövetése után olyan mérvű változás következik be, amely a kötelezettség megszüntetésével vagy a tilalom feloldásával az addigi büntetőjogi védelmet megszünteti, e változás – a meghatározott időre szóló jogszabályok kivételével – a Btk. 2. §-ának második mondatára figyelemmel az elbíráláskor hatályban lévő büntetőjogi szabályozás visszaható hatályú alkalmazását alapozza meg.”

A Kúria által közzétett BH2022.172 számú eseti döntés III. pontja: „Nem akadályozza önmagában az elbíráláskori Btk. alkalmazásának az, hogy a cselekmény egy olyan minősítő körülmény szerint is minősül, amely minősítő körülmény az elkövetéskor még nem létezett.”

A BH2019.42. számú eseti döntés II. pontja értelmében: „Amennyiben a bűnhalmazatban lévő bűncselekmények egyikét az új büntetőtörvény, vagy a büntetőtörvény valamely új rendelkezésének hatályba lépése után követték el, a bűnhalmazatban lévő valamennyi bűncselekményt az új törvény, illetve az új törvényi rendelkezések alkalmazásával kell elbírálni.”

[7] Az ügyészség akként foglalt állást, hogy I. rendű vádlott által 2021. január 1. napjáig megszerzett 640 gramm bódító hatású szer 4-CMC hatóanyag tartalma – az erre vonatkozó vegyész-szakértői vizsgálat hiányában – az NSZKK által elvégzett mérések eredményein alapuló statisztikai adatok alapján véleményezhető, mely szerint 2019. évben az esetek jelentős részében 40-90 tömegszázalék tartományba, 2020. évben 10-90 tömegszázalék tartományba esett a katinon származékot tartalmazó kristályos anyag („kristály”) hatóanyagainak koncentrációja.

Ebből következően megállapítható, hogy I. rendű vádlott 2021. január 1. napját megelőző vádbeli időben - a legkedvezőbb értéket alapul véve - összesen 64 gramm tiszta hatóanyag tartalmú új pszichoaktív anyagot szerzett meg értékesítés céljából, mely jelentős mennyiségnek felel meg, ugyanis a jelentős mennyiség alsó határa 30 gramm.

II. rendű vádlott esetében 2020. évben 4-CMC hatóanyagot tartalmazó kristály értékesítésére IV. rendű vádlott részére 3 gramm (6x0,5 gramm), részére 0,5 gramm (1x0,5 gramm), részére 0,5 gramm (1x0,5 gramm) mennyiségben került sor. Az értékesített összesen 4 gramm mennyiség tiszta hatóanyag tartalma 0,4 gramm volt, mely a csekély mennyiség felső határát sem érte el.

IV. rendű vádlott vonatkozásában az ügyészség szerint a törvényszék eljárási szabályt segezt azáltal, hogy az előkészítő ülésen előterjesztett ügyészi mértékes indítványtól eltérően súlyosabb büntetést szabott ki, holott az előkészítő ülésen IV. rendű vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát határozatával elfogadta (26/I. végzés).

A Be. 565. § (2) bekezdése értelmében ha a bíróság a bűnösséget beismerő nyilatkozatot az előkészítő ülésen fogadta el – a (3) bekezdésben foglalt kivétellel – nem szabhat ki súlyosabb büntetést, illetve nem alkalmazhat súlyosabb intézkedést, mint amelyet a vádirat, illetve az 502. § (1) bekezdése alapján előterjesztett indítvány tartalmaz.

A 2022. június 8. napján megtartott előkészítő ülésen az eljáró ügyész az ún. mértékes indítványt a vádiratban írtakkal egyezően IV. rendű vádlott tekintetében 200 napi tétel és 2.000.-Ft napi összegű, 400.000.-Ft végösszegű pénzbüntetésben terjesztette elő.

A súlyosabb jogkövetkezmény Be. 565. § (2) bekezdése szerinti tilalmát sértette a törvényszék akkor, amikor IV. rendű vádlottal szemben – a 400.000.-Ft pénzbüntetéstől súlyosabb – felfüggesztett szabadságvesztés büntetést szabott ki.

Mindezekre figyelemmel az ügyészség I. rendű és II. rendű vádlottakat érintően a jogi minősítés megváltoztatását, II. rendű vádlott esetében halmazati büntetés kiszabását, míg IV. rendű vádlott vonatkozásában a kiszabott büntetés – 400.000.-Ft pénzbüntetésnél nem súlyosabb büntetésre való – enyhítését tartotta indokoltnak.

[8] A fellebbviteli főügyészség Bf.220/2023/4. számú átiratában fenntartotta a bejelentett ügyészségi fellebbezést.

Kifejtette, hogy a törvényszék az eljárást a büntetőeljárási törvény rendelkezéseinek betartásával folytatta le. Ennek eredményeként egyenként és összességében is okszerűen mérlegelte a bizonyítékokat valamennyi fellebbezéssel érintett vádlottra.

I. rendű vádlottat illetően a bűnpártolás büntette tekintetében a tényállás megállapítása szintén tényszerű adatokon nyugszik. Ezt alátámasztja a telefonforgalmazás adata, de egyebekben I. rendű vádlott beismerő vallomása, valamint a jogerővel érintett III. rendű vádlott vallomása is a helyszínen fogatosított rendőri intézkedésről szóló jelentések adataival és a lefoglalási, házkutatási jegyzőkönyvek adataival együtt.

Mindezek miatt a tényállás megalapozott és a másodfokú eljárásban is irányadó a Be. 591. § (1) bekezdése alapján.

A jogszabályváltozás okán a törvényszék részletes indokolást nem adott arra nézve, miért nem állapítható meg álláspontja szerint halmazatban az egészséget veszélyeztető két bűncselekmény I. rendű és II. rendű vádlottak vonatkozásában. K I. rendű vádlott terhére megállapított felbujtóként elkövetett bűnpártolás büntette ugyanakkor helyesen került megállapításra, melyet alátámaszt a BH1989.256. eseti határozat is. Erre tekintettel a másodfokú eljárásban felmentéshez nem vezethet az ezzel ellentétes védői érvelés.

IV. rendű vádlott esetében az előkészítő ülésen előterjesztett ügyészi mértékes indítványtól eltérő súlyosabb büntetést a törvényszék nem szabhatott volna ki, hiszen az előkészítő ülésen IV. rendű terhelt bűnösséget beismerő nyilatkozatot tett, a tárgyalás jogáról lemondott, melyet a törvényszék elfogadott, csupán úgy döntött a törvényszék, hogy valamennyi vádlott esetében tárgyalásra utalja az ügyet.

Az ítélet járulékos kérdéseiben hozott rendelkezései egyebekben törvényesek. IV. rendű vádlottnál az ügyészi fellebbezés elfogadása esetén nyilvánvalóan mellőzni kell a feltételes szabadságra bocsátás és a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetésre vonatkozó ítéleti rendelkezéseket.

A fellebbviteli főügyészség fentiek ismeretében kiemelte, hogy az ítélet megváltoztatása indokolt a Be. 606. § (1) bekezdése alapján az ügyészi fellebbezés indokolásában foglaltaknak megfelelően.

[9] A fellebbezéssel érintett vádlottak védői az ítéltáblához eljuttatott fellebbezésük indokolásában a következőket részletezték.

K I. rendű vádlott védője kifejtette, hogy álláspontja szerint védence esetében nem lehetett volna bűnösséget megállapítani a bűnpártolás büntetében, mivel az alapcselekmény elkövetője nem lehet a bűncselekményhez kapcsolódó bűnpártolás tettese, ezért felmentését indítványozta. Az egészséget veszélyeztető bűncselekménynek természetes egységként történő minősítésével egyetértett. A felmentés okán a büntetés jelentős enyhítésére tett indítványt.

II. rendű vádlott védője védence életvezetésében bekövetkezett pozitív irányú változásokra utalva kiemelte az enyhítő körülmények nagyobb nyomatékát és lehetőséget látott a büntetés enyhítésére akként, hogy az ítéltábla próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetést szabjon ki védencével szemben.

[10] Az ítéltábla a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen bírálta felül.

[11] III. rendű vádlottra az ítélet elsőfokon jogerőre emelkedett, ezért annak felülbírálata a Be. 590. § (9) bekezdése alapján mellőzendő.

[12] A nyilvános ülésen a jogosultak fenntartották a bejelentett fellebbezéseket.

IV. rendű vádlott védője jelezte, hogy védencével konzultálva vették tudomásul az elsőfokú ítéletet, mert az nem tartalmazott anyagi hátrányt IV. rendű vádlottra. Erre figyelemmel indítványozta az ítélet helybenhagyását.

II. rendű vádlott az utolsó szó jogán a bűncselekmény kapcsán megbánását fejezte ki.

[13] A fellebbezések közül az enyhítés érdekében bejelentett jogorvoslatok vezettek eredményre.

[14] Az ügyben a fellebbezéssel érintett vádlottak az előkészítő ülésen bűnösséget beismerő nyilatkozatot tettek, az elsőfokú bíróság végzéssel el is fogadta azokat. Ezt követően tárgyalásra utalta az ügyet büntetéskiszabási kérdések és a helyes jogi minősítés megállapításához szükséges adatok tisztázása érdekében.

[15] Az elsőfokú ítélet kihirdetése után a Be. 580. § (2) bekezdésében rögzített szabályok ismeretében is tették meg jogorvoslati nyilatkozataikat a fellebbezésre jogosultak.

[16] A Be. 580. § (2) bekezdése értelmében ha a bíróság a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát végzéssel elfogadta, nincs helye fellebbezésnek az ítélet ellen a) a bűnösség megállapítása, illetve b) a váddal egyező tényállás és minősítés miatt.

[17] A Be. fellebbezési rendszerében főszabály a teljes felülbírálat. Jelen esetben I. rendű és II. rendű vádlottak vonatkozásában az ügyészség a jogi minősítést támadta, továbbá I. rendű vádlott védője a bűnpártolás büntetében való bűnösség megállapítását is, ezért az ítéltábla a Be. 590. § (1), (2) és (7) bekezdései alapján az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt teljeskörűen bírálta felül a fellebbezéssel érintett I. rendű és II. rendű vádlottaknál. A revízió kitért az eljárási szabályok megtartására, a bűnösség megállapítására, a cselekmények jogi minősítésére, a büntetés kiszabására, a jogi indokolás helyességére és az egyéb rendelkezésekre is. A tényállás megalapozottsága azonban nem volt vizsgálható a bűnösséget beismerő nyilatkozatokra figyelemmel, fenti korlátozott fellebbezés lehetősége folytán.

[18] Ennek kapcsán utal az ítéltábla arra, hogy az általános jogorvoslati jogosultsággal szemben a Be. pontosan meghatározott esetekben kizárja a fellebbezés lehetőségét a bíróság határozata, vagy a határozatának egyes rendelkezései ellen.

[19] A Be. a terhelti együttműködés rendszerében a fokozatosság elvére is figyelemmel már az előkészítő ülésen is lehetővé teszi a bűnösség beismerését, amit a bíróság végzéssel fogad el [Be. 504. § (3) bekezdés]. A bűnösség beismerése esetén a fellebbezés kizárása a bűnösség megállapítására, illetve a váddal egyező tényállásra és minősítésre vonatkozik, aminek oka az, hogy ezen kérdésekben a vádlott nyilatkozatában a bűnösségét beismerte és a vádirati tényállással egyezően nyilatkozott, továbbá a cselekmény minősítését sem vitatta (Kommentár a büntetőeljárás törvényhez, főszerkesztő: Dr. Polt Péter, Budapest, Wolters Kluwer Hungary 2018).

[20] A vádlottak bűnösséget beismerő nyilatkozatainak elfogadása után az ügyben az ügyészség a vádirati jogi minősítést kiterjesztette I. rendű vádlottat illetően, felbújtóként elkövetett bűnpártolás büntettével is vádolta a vádirati tényállás alapján. Ezen újabb jogi minősítés tekintetében nyilván a fellebbezés kizárásának lehetősége nem merült fel. Ugyancsak nem kizárt az ügyészség részéről a fellebbezés a jogi minősítést érintően, hiszen I. rendű és II. rendű vádlottak egészséget veszélyeztető cselekményeit a törvényszék egységesen kábítószer-kereskedelem büntettként minősítette, ezzel szemben a vádirat új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette és kábítószer-kereskedelem büntettének halmazatban történő megállapítását indítványozta.

[21] IV. rendű vádlott esetében mivel az ügyészség eljárási szabálysértés okán kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján enyhítés érdekében fellebbezett (mértékes fellebbezés), így rá a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését bírálta felül [Be. 590. § (3) bekezdése].

[22] A Be. 590. § (5) bekezdésének szabályai azonban a felülbírálatot kiterjesztik a szankciós fellebbezésnél is az eljárási szabályok betartására, az abszolút hatályon kívül helyezési okok esetleges fennállására, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésre, ha a vádlottat fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, valamint a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezésre [Be. 590. § (5) bekezdés a-c) pont, (5a) bekezdés]. Értelemszerűen szankciós fellebbezésnél a büntetés kiszabása a fellebbezés oka és a cél: a büntetésre vonatkozó rendelkezés megváltoztatása, ezért a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontban foglaltak jelen esetben a Be. 590. § (3) bekezdésében írtaknak feleltethetők meg. Ezen túl a másodfokú bíróság hivatalból döntött a Be. 590. § (7) bekezdésének előírása szerint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben.

[23] A felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást alapvetően a perrendi szabályok megtartásával folytatta le. Nem vétett sem abszolút [Be. 608. § (1) bekezdés a-h) pont], sem olyan súlyos relatív perjogi hibát [Be. 609. § (1) és (2) bekezdés a-d) pont], ami az eljárás törvényességét befolyásolva az érdemi felülbírálatot kizárta volna, és az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, így az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását eredményezné.

[24] I. rendű, II. rendű és IV. rendű vádlottak bűnösséget beismerő nyilatkozatát a Be. 185. § (1) bekezdése, 523. § (1) bekezdése és 500. § (2) bekezdésében megjelölt figyelmeztetés után a Be. 504. § (1) bekezdése és (2) bekezdése a) – c) pontban foglalt feltételek teljesülése folytán a Be. 504. § (3) bekezdése alapján törvényesen fogadta el végzésével, így a Be. 608. § (1) bekezdés h) pontjában rögzített, 2021. január 1. napjától hatályos abszolút hatályon kívül helyezési ok sem merült fel.

[25] Az ítéltábla ugyanakkor megállapította, hogy relatív eljárási hibát azonban vétett az elsőfokú bíróság, mely nem volt lényeges hatással az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, ezért nem eredményezhette az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését a Be. 609. § (1) bekezdése alapján [Be. 590. § (5) bekezdés a) pont ab) alpont és (5a) bekezdés].

[26] Utalva az előkészítő ülés szabályai között a Be. 502. § (3) bekezdésére, megállapítható, miszerint az előkészítő ülésen a kihallgatás fő kérdése a vádlotthoz, hogy beismeri-e a bűnösségét a vád tárgyává tett bűncselekményben. Nem akadály a ügy előkészítő ülésen történő befejezésének az, ha a vádlott a bűnösségre is kiterjedő határozott beismerő nyilatkozaton túl nem kíván részletes vallomást tenni.

A bírői meggyőződés kialakulásához azonban szükség lehet arra, hogy a vallomás az adott bűncselekmény törvényi tényállásának megállapíthatóságához szükséges tényeket tartalmazza.

[27] A Be. 504. § (1) bekezdése rögzíti, hogy ha a vádlott a bűnösségét beismeri, és a beismeréssel érintett körben a tárgyaláshoz való jogáról lemond, a bíróság e tény, az eljárás ügyiratai, valamint a vádlott kihallgatása alapján vizsgálja meg, hogy a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát elfogadja-e. A beismerő nyilatkozat elfogadásának feltételeit a Be. 504. § (2) bekezdése tartalmazza. Ha nincs akadály a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadásának, a bíróság azt végzéssel elfogadja. A végzés nem ügydöntő, az ellen fellebbezésnek sincs helye.

[28] A bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadásának nem feltétele, hogy a vádlott részletes vallomást tegyen (Be. 504. § (2) bekezdése). Ugyancsak a bűnösséget beismerő nyilatkozaton alapul a rövidített indokolással szerkesztett ítélet lehetősége is (Be. 562. § (4) bekezdése).

Az egyszerűsítés lehetősége akkor áll fenn, ha a vádlott a váddal egyezően ismeri be a bűnösséget. A Be. nem a beismerő vallomást, hanem a végzéssel elfogadott „bűnösséget beismerő nyilatkozatot” támasztja az egyszerűsítés feltételéül.

[29] A Be. 500. § (2) bekezdés b) pontja kimondja, hogyha a bíróság a bűnösség beismerésére vonatkozó nyilatkozatot elfogadja, akkor a vádirati tényállás megalapozottságát és a bűnösség kérdését nem vizsgálja.

[30] A Be. 521. § (1) bekezdése értelmében ha a bíróság a bűnösséget beismerő nyilatkozatot elfogadta, a vádirati tényállás megalapozottságára és a bűnösség kérdésére nem folytatható le további bizonyítás.

(2) Az ügyészség, a vádlott és a védő az (1) bekezdés korlátai között indítványozhat bizonyítást.

(3) Ha a bíróság az (1) bekezdés korlátai között lefolytatott bizonyítás eredményéhez képest úgy látja, hogy a tényállás, illetve a Btk. szerinti minősítés változása folytán a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadásának nem lett volna helye, az erről hozott végzést az ügyészség és a vádlott nyilatkozatának beszerzése után hatályon kívül helyezheti.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott esetben a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadásáról hozott végzéshez fűződő, e törvényben meghatározott jogkövetkezmények nem alkalmazhatók, valamint az ügyészség, a vádlott és a védő tizenöt napon belül az 520. § (1)–(3) bekezdésben meghatározott korlátok nélkül terjesztheti elő indítványait.

[31] A bíróság amennyiben a bűnösség beismerését elfogadta, az erről szóló végzése által meghatározott személyi és tárgyi körben a vádirati tényállás és a bűnösség kérdése rögzül, az adott vádlottat érintően e két kérdésben nem folytatható le - további - bizonyítás, és

ez kizárja azt is, hogy az ügyészség, a vádlott és a védő ilyen bizonyításra irányuló indítványt terjesszen elő. A bűnösség beismerése és a következményeinek elfogadása a vádlott személyes, önkéntes elhatározáson alapuló és befolyástól mentes, felelősségteljes döntése, amely elsődlegesen büntető anyagi jogi kérdéseket rendez, ebből következően, ha a beismerést a bíróság - azért, mert annak alapján a valósághű tényállás állapítható meg - elfogadta, a már tisztázott körben a büntetőjogi felelősséget érintő bizonyítási indítványok a Be. 521. § (2) bekezdése értelmében törvényben kizártnak minősülnek, így elbírálásukra a Be. 80. §-át kell alkalmazni.

[32] Az eljárás elhúzására alkalmas indítványok, nyilatkozatok elintézése körében a Be. 80. § (1) bekezdés b) pontja szerint a bíróság a törvényben kizárt indítványt vagy joghatás kiváltását célzó nyilatkozatot érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

A Btk. 80. § (2) bekezdése alapján ha e törvény az indítvány vagy joghatás kiváltását célzó nyilatkozat érdemi indokolás nélkül történő elutasítását lehetővé teszi, a határozat indokolása kizárólag az elutasítás okát, az alkalmazott jogszabály megjelölését, és a (3) bekezdésben meghatározott következményekre történő figyelmeztetést tartalmazza.

[33] A bűnösség beismerésével és annak elfogadásával ugyanakkor csak a vádirati tényállás és a bűnösség kérdése rögzül, a bíróság a vádirat szerinti minősítéshez nincs kötve, és a büntetéskiszabási körülményeken kívül is számos egyéb, járulékos kérdésben szintén szükséges lehet a bizonyítási eljárás - további - lefolytatása. Ezen korlátozott bizonyítás eredménye ugyanakkor ahhoz is vezethet, hogy a valósághűség érdekében szükségessé válhat a büntetőjogi felelősség már tisztázott és bírósági határozatban rögzített kérdéseiben is új döntést hozni. A bíróság ezért hatályon kívül helyezheti a beismerés elfogadásáról hozott végzést, ha a tényállás, illetve a Btk. szerinti minősítés változása folytán a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadásának nem lett volna helye. A hatályon kívül helyezés előtt ugyanakkor - célszerűen a bűnösség beismerésének elfogadásával kapcsolatos bírósági aggályokat megosztva - a váddal rendelkező ügyészség és a saját ügyében önrendelkezési joggal rendelkező vádlott nyilatkozatának beszerzése kötelező, amellyel a vádirati tényállás megalapozottsága és a bűnösség kérdésének újra megnyitása előtt is tisztázhatók lehetnek a bíróság aggályai, egyúttal a közvetlenül érintettek is gyakorolhatják rendelkezési jogukat.

Ha előbbiek ellenére nem kerülhető el, hogy a bíróság hatályon kívül helyezze a bűnösség beismerésének elfogadásáról hozott végzést, akkor a hatályon kívül helyezés eredményeként úgy kell tekinteni, mintha a vádlott a bűnösségét nem ismerte volna be. Ebben az új helyzetben a vádirati tényállásra és a bűnösség kérdésére is megnyílik a bizonyítási kötelezettség, illetve lehetőség, amelyet a Be. maga is az utólagos bizonyítást megalapozó jelentős ténynek értékel, ezért a bizonyítási indítványok előterjesztésére irányadó, a Be. 520. § (1)-(3) bekezdésében szabályozott korlátok tizenöt napig nem érvényesülnek (Kommentár a büntetőeljárás törvényhez, főszerkesztő: Dr. Polt Péter, Budapest, Wolters Kluwer Hungary 2018).

[34] A törvényszék ítélete [56] bekezdésében kifejtette, hogy kifejezetten a jogi minősítés pontos megállapítása érdekében folytatott le bizonyítási eljárást szakértők meghallgatásával, szakvélemény kiegészítésével és tanúk kihallgatásával is.

[35] Az ítéltábla azonban kiemeli, hogy egyrészt jogkérdésben a büntetőeljárásban szakértői vélemény nem szerezhető be (BH2007.397.), másrészt ahogy korábbiakban több ügyben is már rámutatott: a meg nem lévő kábítószer mennyiségének megállapítása nem szakértői, hanem bizonyítási kérdés (Kúria 57. BK véleményének II/5/c) pontja). Ezzel

összefüggésben az sem szakértői, hanem bizonyítási kérdés, hogy a meg nem lévő kábítószer megállapított mennyiségének mekkora a tiszta hatóanyag-tartalma.

[36] A tárgyalás anyagát áttekintve az ítéltábla arra a következtetésre jutott, hogy a törvényszék valójában a vádlottak bűnösséget beismerő nyilatkozatainak végzéssel történő elfogadását követően megtartott tárgyaláson a tényállás valóságosságának leellenőrzése érdekében teljeskörű bizonyítási eljárást folytatott le, mely törvényben kizárt. Az adott bizonyítás felvétele egyúttal az eljárás elhúzódásához is vezetett.

Az elsőfokú bíróság nem helyezte hatályon kívül korábbi végzését, mellyel a bűnösséget beismerő nyilatkozatokat elfogadta. Az elsőfokon eljáró törvényszék bizonyítást ugyanakkor a büntetékiszabási kérdésekben és egyéb járulékos kérdésekben szabályosan lefolytathatott.

[37] Az elsőfokú bíróság ítéletének [68] bekezdésében a tényállást érintően helytelen azon megfogalmazás, hogy a vádlottak beismerő vallomásán túl az értékelt bizonyítékokat elfogadva állapította meg a törvényszék a tényállást.

[38] Az elsőfokú bíróság által a bűnösséget beismerő nyilatkozatok végzéssel történt elfogadását követően végülis a váddal egyezően megállapított tényállás a másodfokú eljárásban irányadó a Be. 591. § (1) bekezdése alapján.

[39] Az irányadó tényállás alapján a bűnösséget beismerő nyilatkozatokra is figyelemmel a vádlottak bűnösségének megállapítása törvényes, nem merült fel olyan körülmény, mely a felmentést vagy az eljárás megszüntetését indokolná, hiszen büntethetőségi akadály nem valósult meg.

[40] A Be. 606. § (3) bekezdése ugyanis kimondja, hogyha az elsőfokú bíróság ítélete a vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadásán alapult, a másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletnek a bűnösség megállapítására, valamint a vádirati minősítéssel egyező minősítésre vonatkozó rendelkezéseit akkor változtathatja meg, ha a terhelt felmentésének, az eljárás megszüntetésének, vagy a bűncselekmény minősítése megváltoztatásának van helye.

[41] A jogi indokolást illetően az ítéltábla kiemeli, különös tekintettel a magyar büntetőeljárásban is már hatályos részleges precedens jellegre, hogy a közzétett eseti döntésekre hivatkozás indokolt, e döntések ugyanis az egységes bírói gyakorlat kialakítását, a vitás jogkérdésekben való eligazodást, és ebből következően a jogbiztonságot szolgálják (BH2020.94., Kúria Bfv.I.486/2019.).

[42] Az Alaptörvény 25. cikkének (2) bekezdése rögzíti, hogy a rendes bírósági szervezet legfőbb szerve a Kúria, amely biztosítja a rendes bíróságok jogalkalmazásának egységét, a rendes bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz. Tekintettel arra, hogy a jogegységi határozat a bíróságokra kötelező, így a jogszabály értelmezése során az semmiképpen nem hagyható figyelmen kívül (12/2001. (V. 14.) AB határozat, 42/2015. (XI. 14.) AB határozat). A jogi indokolás hiányos, ha nem ismerteti az adott jogkérdést érintő jogegységi határozatot, vagy a Kúria alkalmazható testületi állásfoglalásait.

[43] Az ítéltábla rámutat arra, hogy helytállóan foglalt állást a törvényszék abban, miszerint az utolsó részselekmény elkövetése (2021. január 26. napja) idején hatályos büntető anyagi jogi szabályok alkalmazandók a cselekmények minősítése és a joghátrányok szempontjából, mivel az elbírálás idején hatályos rendelkezések nem teremtik meg az enyhébb döntés lehetőségét.

[44] I. rendű vádlott esetében indokolt azonban annak megállapítása is, hogy amennyiben a bűnhalmazatban lévő bűncselekmények egyikét az új büntetőtörvény, vagy a büntetőtörvény valamely új rendelkezésének hatálybalépése után követték el, a bűnhalmazatban lévő valamennyi bűncselekményt az új törvény, illetve az új törvényi rendelkezések alkalmazásával kell elbírálni a Btk. 2. § (1) bekezdése alapján (BH2019.42.II.).

[45] A törvényszék álláspontja szerint I. rendű vádlott a megállapított tényállásban foglalt magatartásával és körülmények között azzal, hogy 2019. év elejétől kezdődően 2021. január 26. napjáig terjedő időszakban kristály elnevezésű kábítószerért azért szerzett meg, hogy abból fogyasszon, azonban nagyobb részét tovább értékesítse, valamint készletet képzett, az eladásokra berendezkedett és olyan mennyiségű kábítószerért szerzett be, illetve értékesített, amelynek hatóanyagtartalma meghaladta a jelentős mennyiség alsó határát, elkövette a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző, de a (3) bekezdése szerint minősülő és büntetendő kábítószer-kereskedelem büntettét.

II. rendű vádlott a megállapított tényállásban foglalt magatartásával és körülmények között azzal, hogy 2020. év októbere és 2021. január 26. napja közötti időszakban kristály elnevezésű kábítószerért azért szerzett meg, hogy abból fogyasszon, azonban nagyobb részét továbbértékesítse, valamint készletet képzett, az eladásokra berendezkedett, elkövette a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző, aszerint minősülő és büntetendő kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettét.

I. rendű és II. rendű vádlott magatartása hosszabb időszakot ölelt át, az I. és II. rendű vádlottak kábítószerrel kereskedtek. A kábítószer-kereskedelem bűncselekménye természetes egység.

[46] A Btk. 461. § (4) bekezdés a) pontja szerint a 176 – 180. § alkalmazásában az (1) – (2) bekezdésben nem szereplő kábítószer esetén (4-CMC vegyület) a kábítószer csekély mennyiségű, ha annak tiszta hatóanyag-tartalma a hozzá nem szokott fogyasztó átlagos hatásos adagjának hétszeres mértékét nem haladja meg. A Btk. 461. § (4) bekezdés b) pontja alapján jelentős mennyiségű, ha annak tiszta hatóanyag-tartalma a hozzá nem szokott fogyasztó átlagos hatásos adagjának száznegyvenszeres mértékét meghaladja.

[47] A 4-CMC vegyület 2020. december 31. napjáig az 55/2014. (XII. 30.) EMMI rendelet 1. számú melléklet 2. pontjára figyelemmel új pszichoaktív anyagnak minősült, míg 2021. január hó 01. napjától a Btk. alkalmazásában a 459. § (1) bekezdés 18. pontjának b) alpontja alapján –figyelemmel az 1979. évi 25. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a pszichotróp anyagokról szóló, Bécsben, az 1971. február hó 21. napján aláírt egyezmény II. Jegyzékére – kábítószernek minősül.

[48] A BH2016. 76. számú eseti döntés a következőket tartalmazza.

I. Azonos elkövetési tárgyra a Btk. 178. § (1) bekezdése és 179. § (1) bekezdésének a) pontja szerinti kábítószer birtoklása anyagi halmazatként nem állapítható meg. Ilyen esetben a legsúlyosabb törvényhelyhez igazodóan kell a cselekményt minősíteni.

II. Az azonos törvényi tényállás alá eső kábítószerrel összefüggő bűncselekmények természetes egységet alkotnak.

III. Az előbbieik értelemszerűen vonatkoznak az új pszichoaktív anyaggal visszaélés bűncselekmények különböző eseteire is [2012. évi C. tv. 184. §, 184/A-C. §].

[49] A Kúria módosított tartalommal fenntartott 40. BK véleménye 1. pontja alatt részletezi, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, ha a természetes vagy a folytatólagos egység keretébe tartozó valamely részecselekményt jogilag súlyosabban kell értékelni, ez általában az egész bűncselekmény minősítésére kihat. Ennek az az indoka, hogy a bűncselekményi egységnek szükségszerűen magán kell viselnie alkotóelemeinek ismérveit.

[50] A törvényszék helyesen fejtette ki, hogy az a körülmény, miszerint az elkövetési időszakban a kereskedői típusú magtartás tárgyát képező, központi idegrendszerre ható szer jogi minősítése módosításra került, nem érinti azt az I. és II. rendű vádlottak által megvalósított elkövetői magtartást és szándékot, amikor is a kereskedelmi tevékenységük több adásvétel útján lebonyolított résztvétekenységből tevődött össze, vált természetes egységgé a hosszabb időszakot is figyelembe véve. A kereskedői tevételes magatartás, mely tehát természetes egység, a rendőri intézkedés napján zárult le, fejeződött be. Az nem változtat a jogi minősítésen, hogy ugyanazon szert árulták a terheltek korábban és annak a jogi minősítése akkor enyhébb megítélés alá esett, mert a magatartás kifejtésének utolsó napján kábítószernek minősülő anyaggal kereskedtek, azt tudatuk átfogta, de legalább a magatartás tilalmazott voltát, számolniuk kellett a lehetséges következményekkel.

[51] Az ügyészség felvetése folytán szükséges kitérni a Kúria 1/1999. Büntető jogegységi határozatára, melynek értelmében ha a Btk. Különös Részének valamely rendelkezése ún. keretdispozíció, és az annak keretét kitöltő jogszabályi rendelkezésekben a bűncselekmény elkövetése után olyan mérvű változás következik be, amely a kötelezettség megszüntetésével vagy a tilalom feloldásával az addigi büntetőjogi védelmet megszünteti, e változás - a meghatározott időre szóló jogszabályok kivételével - a Btk. 2. §-ának második mondatára figyelemmel az elbíráláskor hatályban lévő büntetőjogi szabályozás visszaható hatályú alkalmazását alapozza meg.

A jogegységi határozat indokolása – melyre hivatkozás nem történt az ügyészség részéről - ugyanakkor hangsúlyozza, hogyha a keretrendelkezéseket kitöltő jogszabályok tartalma úgy változik, miszerint ezzel a büntetőjogi védelem terjedelme módosul, de nem szűnik meg, a 2. § rendelkezései általában nem vonatkoznak rájuk, és a tartalmi változás rendszerint nem érinti a büntetőjogi felelősséget.

[52] Az ítélőtábla egyetértett a törvényszékkel abban, hogy azon magatartás, amely több önálló résztvétekenységből tevődik össze, célja és tényleges kifejtése mindig azonos, megszakítás nélkül ölel át egy hosszabb időszakot, amikor a fizikális elkövetési tárgy változatlan (annak csupán jogi minősítését módosította a jogalkotó), de a sértett jogi tárgy - egészséget veszélyeztető bűncselekmények – is azonos, azt nem lehet halmazatként, többségként értékelni.

[53] A jogi indokolásban az ítéltábla külön kiemeli, hogy a Kúria 1/2007. Büntető jogegységi határozat I/4/a) pontja értelmében természetes egységet csak az azonos törvényi tényállás alá eső elkövetési magatartások halmozódás, többszöri megvalósulása teremthet.

A Kúria 1/2007. Büntető jogegységi határozat II/4. pontja szerint a természetes egységbe tartozó részselekmény esetében szükségszerű következmény a kábítószer-mennyiségek összegzése és a bűncselekmény minősítése szempontjából az össz mennyiség az irányadó, s nincs jelentősége annak, hogy az össz mennyiség egésze vagy egy része valamilyen módon már megsemmisült.

[54] Ahogy erre már a korábbiakban több ügyben is rámutatott az ítéltábla: a meg nem lévő kábítószer mennyiségének megállapítása nem szakértői, hanem bizonyítási kérdés (Kúria 57. BK vélemény II/5/c) pontja, 1/2007.BJE határozat II/4/c) pont). Ezzel összefüggésben az sem szakértői, hanem bizonyítási kérdés, hogy a meg nem lévő kábítószer megállapított mennyiségének mekkora a tiszta hatóanyag-tartalma.

[55] A BH2005. 279. számú eseti döntés értelmében a lefoglalásra nem került, de a bíróság által becsléssel megállapított kábítószer-mennyiség tiszta hatóanyag tartalmának megállapítása nem a vegyész szakértő feladata, az a bíróság kizárólagos ténymegállapítási körébe tartozik.

[56] A Be. 188. § (1) bekezdése rögzíti, hogy ha a bizonyítandó tény megállapításához vagy megítéléséhez különleges szakértelem szükséges, szakértőt kell alkalmazni. Jelen ügyben a lefoglalásra került kábítószerrel kapcsolatban a vegyész szakértő elvégezte a számítási módszerek felhasználásával a tiszta hatóanyag-tartalom meghatározását.

[57] A le nem foglalt kábítószer/új pszichoaktív anyag hatóanyag-tartalmát elsőként a vádat emelő ügyész, majd a bíróság határozza meg, és ezt ugyanúgy indokolni kell, mint a becsült értékesítési alkalmakat és a bruttó súlyokat. A bíróság által alkalmazandó számítási módszerek nem tartoznak az ítélet tényállás részébe, azok kifejezetten az ítélet indokolásának körébe tartozó tények.

[58] A lefoglalásra nem került kábítószer-mennyiség/új pszichoaktív anyag esetében a Be. 7. § (4) bekezdésében taglalt (a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére) alapelv szerint kell a tényeket megállapítani mind a kábítószer mennyisége, mind annak tiszta hatóanyag-tartalma tekintetében. A lefoglalásra nem került, de a bíróság által becsléssel megállapított kábítószer-mennyiség alapján a tiszta hatóanyag-tartalom számításánál a Nemzeti Szakértői és Kutató Központban évente megvizsgált feketepiaci kábítószer-készítmények átlagos hatóanyag-tartalmáról az alsó- és felső értékhatár figyelembevételével táblázatban, kábítószer fajtánként közölt legkisebb hatóanyag-tartalom az irányadó és a jogi minősítést az e táblázatban megjelölt legkisebb hatóanyag-tartalom számításával kell megállapítani.

[59] A vádbeli időszakra a le nem foglalt kábítószer hatóanyag tartalmára vonatkozó publikus, a bíróságok számára is hozzáférhető adatok az nszkk.gov.hu/drog közlemények/átlagos hatóanyag-tartalom 1998-2022/ letölthetőek.

[60] 2019. évben az érintett katonon származék (4-CMC) hatóanyag-tartalma 40 – 90%-ig terjedt, míg 2020. évben ez a szám 10 – 90%-ig terjedő volt, vagyis mindkét évre vonatkoztatva az irányadó tartomány a 10 – 90% közötti intervallum.

[61] A tényállásban megállapított hozzávetőleges mennyiségek számításba vételével nem a vegyész szakértő matematikai feladata, hanem a bíróság ténymegállapításához kapcsolódik annak rögzítése, hogy a vádlottak terhére rótt kábítószer-mennyiség alapján a kábítószerrel visszaélés bűncselekménye csekély mennyiségre elkövetettnek, vagy a csekély mennyiség felső határát meghaladó, a jelentős mennyiség alsó határát el nem érő, vagy a jelentős mennyiség alsó határát meghaladónak minősül. A számtani alapműveletek közé sorolható szorzás és összeadás, százalékszámítás, továbbá a hatóanyag-tartalom mérlegelése a le nem foglalt kábítószerek esetén nem a vegyész szakértő kompetenciájába tartozik.

Az ügyészség jelen ügyben a lefoglalásra nem került új pszichoaktív anyag hatóanyag tartalmát nem határozta meg és ezzel az elsőfokú bíróság is adós maradt.

[62] Az irányadó tényállás szerint I. rendű vádlott 2019. év elejétől 2021. január 26. napjáig hozzávetőlegesen 740 gramm kristályt vásárolt, melyből maga is fogyasztott, illetve több személy részére értékesített anyagi haszonnal. rendű vádlott, ..., ..., és részére 2021. január 1. napjáig igazoltan 33,5 gramm került értékesítésre 291.000 forint értékben, mely a vagyonekbevétele alapját is képezte. A vádbeli időszakban a 10%-os legkisebb hatóanyag-tartalmat figyelembevéve 3,35 gramm a hatóanyag-tartalom, melyet a cselekmény minősítésénél lehet értékelni.

[63] 2020. december 31. napjáig a Btk. 184/D (2) bekezdése szerint a 184–184/C. § alkalmazásában az új pszichoaktív anyag csekély mennyiségű, ha annak tiszta hatóanyag-tartalma a 2 gramm mennyiséget nem haladja meg. A só formában előforduló vegyületek esetén tiszta hatóanyag-tartalom alatt a bázis formában megadott hatóanyag-tartalmat kell érteni.

A Btk. 184. § (1) bekezdésében 2020. december 31. napjáig meghatározott új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetett csekély, alap és jelentős mennyiségre egyaránt el lehetett követni.

[64] 2021. január 1. napjától a 4-CMC vegyület, mint kábítószer esetében a hozzá nem szokott fogyasztó átlagos hatásos adagjának a 0,1 gramm tiszta hatóanyag-tartalom felel meg. A csekély mennyiség felső határa 0,7 gramm, míg a jelentős mennyiség alsó határa 14 gramm határozható meg.

[65] I. rendű vádlott esetében az egészséget veszélyeztető bűncselekménye egységes minősítése folytán a jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetnének minősítésére a lefoglalt kábítószer mellett (jelentős mennyiség) nincs kihatása a le nem foglalt, korábban új pszichoaktív anyagnak minősülő kristály hatóanyag-tartalmának.

[66] II. rendű vádlott 2021. január 1. napjáig anyagi haszonnal IV. rendű vádlott ... és részére igazoltan 4 gramm kristályt értékesített 70.000 forint értékben, mely a vagyonekbevétele alapját is képezte. A vádbeli időszakban a 10%-os legkisebb hatóanyag-

tartalmat figyelembevéve 0,4 gramm a hatóanyag-tartalom, melyet a cselekmény minősítésénél lehet értékelni.

[67] II. rendű vádlott esetében az egészséget veszélyeztető bűncselekménye egységes minősítése folytán az alapmennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetnének minősítésére a lefoglalt kábítószer mellett (alapmennyiség) nincs kihatása a le nem foglalt, korábban új pszichoaktív anyagnak minősülő kristály hatóanyag-tartalmának, mely a csekély mennyiség felső határának a töredéke.

[68] I. rendű és II. rendű vádlottak egészséget veszélyeztető bűncselekménye egységes minősítése helyett halmazat megállapítását indítványozta az ügyészség a 2021. január 1. napjáig elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés miatt is. Az ügyészség álláspontja szerint az elbíráláskori Btk. alkalmazásának önmagában nem akadályozza, hogy a cselekmény egy olyan minősítő körülmény szerint is minősül, amely minősítő körülmény az elkövetéskor még nem létezett (BH2022. 172.III.).

[69] Az ítéltábla az ügyészség felvetésére a következőket emeli ki.

2021. január hó 01. napjától tehát a Btk. alkalmazásában a 459. § (1) bekezdés 18. pontjának b) alpontja alapján –figyelemmel az 1979. évi 25. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a pszichotróp anyagokról szóló, Bécsben, az 1971. február hó 21. napján aláírt egyezmény II. Jegyzékére a 4-CMC vegyület– kábítószernek minősül.

Az előbbiek mellett a Btk. 184. § a (2a) bekezdéssel egészült ki, mely szerint a büntetés öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés, ha a bűncselekményt jelentős mennyiségű új pszichoaktív anyagra követik el. A minősítő körülmények köre úgy módosult, hogy magasabb büntetési tétellel fenyegetett lett a jelentős mennyiségre elkövetés, mint a korábbi minősített eseteknél meghatározott két évtől nyolc évig terjedő büntetési tétel.

[70] Az ügyészség által felhívott eseti döntés [100]-[102] bekezdései az alábbiakat is tartalmazzák.

A Btk. 1. § (1) bekezdése rögzíti a „nullum crimen sine lege” elvét, amely szerint az elkövető büntetőjogi felelősségét csak olyan cselekmény miatt lehet megállapítani, amelyet - a nemzetközi jog általánosan elismert szabályai alapján büntetendő cselekmények kivételével - a törvény az elkövetés idején büntetni rendelt. Ekként kétségtelen, hogy ha egy magatartás az elkövetéskor - akár egyetlen tényállási elem hiánya miatt - nem bűncselekmény, akkor az elbírálás idejére a törvény változása közömbös, az elkövető akkor sem büntethető, ha a korábbi magatartása az újabb büntetőtörvény különös részi tényállásának maradéktalanul megfelel.

Más a helyzet azonban, ha az összehasonlítandó két törvényben nincs eltérés az alapesetek viszonylatában. A Btk. 2. § (2) bekezdés II. fordulatának alkalmazásáról olyan esetben is szó lehet, ha az olyan minősített esetre vonatkozik, amely az elkövetéskor még nem létezett. Nem sérti a Btk. 1. § (1) bekezdését annak kimondása, hogy a cselekmény az elkövetéskor még nem vagy meg nem lévő minősítő körülmény szerint minősül; feltéve, hogy ennek büntetési tétele nem lesz több, mint az elkövetéskor hatályos törvény szerinti minősítés alapján, összehasonlításban pedig a büntetőjogi felelősség elbírálása a terheltre kedvezőbb. Ebben az esetben az új törvény alkalmazása - és azzal az elkövetéskor még meg nem lévő minősítő körülmény megállapítása - a Btk. 2. § (2) bekezdésének II. fordulatának is megfelel (BH2018. 267. [65]-[66]).

[71] Nem akadály tehát önmagában az elbíráláskori Btk. alkalmazásának az, hogy a cselekmény egy olyan minősítő körülmény szerint is minősül, amely minősítő körülmény az elkövetéskor még nem létezett. A Btk. 2. § (2) bekezdésének alkalmazása szempontjából azonban döntő jelentősége van annak, hogyha elbíráláskor az új minősített eset büntetési tétele lényegesen magasabb, szemben az elkövetéskor hatályos korábbi szabályozásnál. Nem állapítható meg az enyhébb elbírálás lehetősége, ha a vád tárgyát képező bűncselekményre előírt különös részi büntetési tétel súlyosabb (BH2015. 1., BH2015. 269., BH2017. 283.).

[72] Az alapeset és a minősített eset között lényeges különbség, hogy az alaptényállás egyetlen elemének hiánya is már a bűncselekmény hiányát eredményezi, a minősített esetet illetően azonban ez nincs így. A minősített eset alkalmazása a Btk. 2. § (2) bekezdés második fordulatának kérdése, nem az elsőé. Az első fordulat arra ad választ, hogy „mi büntetendő”, a második pedig arra, hogy „hogyan” büntetendő. Következésképp a mind az elkövetéskor, mind az elbíráláskor emberölésként minősülő cselekmény minősítése az elkövetéskor még meg nem lévő minősítő körülmény szerint nem feltétlen ütközik a „nullum crimen sine lege” elvébe [a Btk. 1. § (1) bekezdésébe]. Ezt követően vizsgálendő az, hogy az elbíráláskori törvény alkalmazása megfelel-e a Btk. 2. § (2) bekezdés második fordulatában írt rendelkezésnek, azaz - az elkövetéskor meg nem lévő minősítő körülmény megállapítása esetén - a cselekmény nem minősül-e súlyosabban, mint az elkövetéskor hatályos törvény alapulvételével {BH2018.267.[67] bekezdés}.

[73] Az előbbieket folytán az ítéltábla nem osztotta az ügyészség érveit I. rendű és II. rendű vádlottak egészséget veszélyeztető bűncselekménye egységes minősítése helyett halmazat megállapítása végett.

[74] A Kúria 61. BK véleményének 2. pontja szerint a bűncselekmény megnevezése mellett az ítélet rendelkező részében a Btk. Általános Részének rendelkezésein alapuló egyes szöveges kiegészítéseket is fel kell tüntetni: meg kell jelölni, hogy a bűncselekmény büntett vagy vétség, továbbá utalni kell a folytatólagos elkövetésére, valamint az elkövetői és az elkövetési alakzatra. A BK vélemény indokolásának 3. a) pontja szerint pedig az elkövetési magatartás eltérő büntetési tétellel fenyegetett alakzataira 1. tétel, 2. tétel stb. megjelöléssel, az azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzataira pedig I. fordulat, II. fordulat stb. megjelöléssel kell utalni.

[75] A törvényszék I. rendű és II. rendű vádlottak cselekményének jogi minősítésénél ezért helyesen tüntette fel a Btk. 176. § (1) bekezdésének IV. fordulatát is a kereskedői magatartás okán.

[76] I. rendű vádlott a megállapított tényállásban rögzített azon magatartásával, miszerint telefonon azért hívta fel élettársát III. rendű vádlottat, hogy őt rávegye a készleten tartott kábítószer és az annak porciózásához szükséges eszközök nyomozó hatóság elől történő elrejtésére, eltüntetésére, azaz a büntetőeljárás sikerét törekedjen megghiúsítani, elkövette a Btk. 282. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző, de a (3) bekezdés c) pontja szerint minősülő és büntetendő a büntetőeljárás sikerét megghiúsítani törekvő, életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntethető bűncselekménnyel kapcsolatban elkövetett bűnpártolás

büntettét, mely cselekményt a Btk. 14. § (1) bekezdése értelmében felbujtóként valósította meg.

[77] Fogalmilag kizárt, hogy az alapbűncselekmény elkövetője egyben az ehhez az alapcselekményhez kapcsolódó bűnpártolás tettese lehessen (BH1981. 52.).

[78] Az alapcselekmény elkövetője viszont a bűnpártolás felbujtójaként is felelősségre vonható, ha más a büntetőeljárás sikerének megghiúsítására irányuló magatartásra felhív (BH1989. 256.).

A bűnpártolás büntette tehát nem tekinthető büntetlen utócselekménynek, a bűnpártolás jogi tárgya eltérő az alapcselekmény jogi tárgyától. I. rendű vádlott a kábítószer-kereskedelem büntettének elkövetése előtt nem egyezett meg a büntetőeljárás sikerének megghiúsítására törekvéssel III. rendű vádlottal.

[79] IV. rendű vádlott cselekményének minősítése is törvényes, nem merült fel a Btk. 180. § (1) bekezdésében meghatározott büntethetőséget kizáró ok. A büntetékiszabásnál azonban figyelembe lehet venni, hogy a kábítószer használatot kezelő más ellátást megkezdte.

[80] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi, enyhítő és súlyosító tényezőket túlnyomórészt feltárta.

[81] A fellebbezéssel érintett vádlottak nem pusztán beismerték a cselekmények elkövetését, hanem bűnösséget beismerő nyilatkozatot tettek. Az ítéltábla több határozatában kifejtette már, hogy ennek a büntetés kiszabásánál jelentős enyhítő hatása van (Debreceni Ítéltábla Bf.II.621/2022/7.).

I. rendű vádlott más ügyben a nyomozó hatóság munkáját segítette, mely szintén figyelembe vehető a büntetés kiszabásánál (törvényszéki iratok 50. sorszám).

Az ítéltáblán az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában őszinte megbánását fejezte ki II. rendű vádlott, ez szintén enyhítő körülményként veendő figyelembe

[82] Az ítéltábla enyhítő körülményként az eljárás elhúzódását is nagy nyomatékka vette figyelembe.

[83] Az eljárás elhúzódása kapcsán a 2/2017. (II. 10.) AB határozat 1. pontja alatt az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: korábbi Be.) 258. § (3) bekezdésének e) pontja alkalmazása során az Alaptörvény XXVIII. cikke (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, miszerint amennyiben a bíróság a terhelttel szemben alkalmazott büntetőjogi jogkövetkezményt az eljárás elhúzódása miatt enyhíti, akkor határozatának indokolása rögzítse az eljárás elhúzódásának a tényét, valamint azzal összefüggésben a büntetés enyhítését és az enyhítés mértékét.

[84] Az Alkotmánybíróság fent hivatkozott határozatának indokolásában az alábbiakat fejtette ki.

A bírói gyakorlat enyhítő körülményként veszi figyelembe az időmúlást, és a büntetés kiszabása során értékeli (Kúria 56. BK vélemény III/10.).

A büntetőeljárás elhúzódása azonban nem pusztán időmúlást vagy hosszú eljárást jelent, hanem felelősségi kérdés is. Egy hosszú ideig tartó eljárás is eleget tehet az ésszerű határidő követelményének, míg egy abszolút tartamában rövidnek látszó eljárás ugyanakkor megsértheti az alaptörvényi elvárást. Az eljárás elhúzódásának fogalma magában foglalja azt, hogy az eljáró bíróság a büntetőeljárás valamely szakaszában inaktivitás mutatott, és a lefolytatott eljárás nem minden részletében tükrözi azt az erőfeszítést, amelyet a bíróság az ésszerű határidőn belüli elbírálás érdekében kifejtett. Az időmúlás helyett az elhúzódó eljárásra utalás tehát az ügyben eljáró bíróságok (hatóságok) azon tétlenségének az elismerése, amelyet az eljárás egyes szakaszaiban tanúsítottak.

[85] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az elhúzódó büntetőeljárás miatt bekövetkező alaptörvény-ellenesség orvosolható a büntetéskiszabás során. Amennyiben az ítélet indokolásából megállapítható, hogy a bíróság az eljárás elhúzódására tekintettel a terheltet a büntetés kiszabása során valamilyen „kedvezményben részesített”, vagyis az időmúlásra, az eljárás elhúzódására tekintettel enyhébb büntetést szabott ki, vagy a büntetés helyett intézkedést alkalmazott, akkor a terhelt az ésszerű határidőn belüli elbíráláshoz való jogának a megsértésére a továbbiakban megalapozottan nem hivatkozhat.

Ha az eljáró bíróság nem csak az időmúlást kívánja enyhítő körülményként figyelembe venni, hanem az eljárás – terheltnek fel nem róható – elhúzódását is orvosolni kívánja, azt is részletesen indokolnia kell.

[86] A Be. 564. § (4) bekezdésének b) pontja előírja: ha a bíróság a büntetés kiszabásakor enyhítő körülményként figyelembe vette a büntető eljárás elhúzódását, akkor az erre való utalást is tartalmaznia kell a bűnösséget megállapító ítélet indokolásának.

Az eljárás szabályok betartását érintően az ítéltábla már utalt arra, hogy a bűnösséget beismerő nyilatkozatok ellenére a törvényszék nem egyszerűsített bizonyítási eljárást folytatott le, így az ügyben az eljárás elhúzódása érhető tetten, mely további enyhítő körülmény.

[87] A büntetéskiszabás körében a középérték kapcsán részletezendő, hogy a Btk. 80. § (2) bekezdése nem érinti a Btk. 80. § (1) bekezdésének a rendelkezését, vagyis a bíróságnak a büntetés törvényben írt keretein belül, az egyéniesítés követelményét alapul véve kell kiszabni a tetтарыыos büntetést; a középértéktől eltérő büntetés kiszabását azonban csak akkor kell megindokolni, amennyiben az eltérés jelentős (BH2001. 354.).

[88] A Btk. 80. § (2) bekezdése kimondja, hogy határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a büntetési tétel középértéke irányadó. A középérték a büntetési tétel alsó és felső határa összegének fele.

[89] A Btk. 80. § (2) bekezdése a büntetőjogi szankciórendszer egyetlen elemére, a szabadságvesztésre – ezen belül is kizárólag a határozott ideig tartó szabadságvesztésre vonatkozik, az adott büntetési nem konkrét mértékének megállapításához ír elő a jogalkalmazó számára kötelező jelleggel egy figyelembe veendő szempontot. Ebből már önmagában is az következik, hogy a hivatkozott rendelkezés nem érinti az általános

büntetéskiszabási elveket és nem zárja ki azt, hogy a bíróság az irányadó egyedi ügyben felderített különös körülményeket a törvénynek és a bírói gyakorlatnak megfelelően, belátása szerint értékelje, mérlegelje (13/2002. (II. 20.) AB határozat III. 1. 3.).

[90] Az ítéltábla arra a meggyőződésre jutott, hogy a törvényszék körütekintően döntött akkor, amikor I. rendű és II. rendű vádlottakkal szemben középérték alatti szabadságvesztés büntetések kiszabására látott lehetőséget, de annak tartamát még így is eltúlzott mértékben határozta meg. A további enyhítő körülmények miatt, különösen a bűnösséget beismerő nyilatkozatokra és az eljárás elhúzódására figyelemmel, az egyéniesítés, valamint a belső arányosság követelményét szintén szem előtt tartva az ítéltábla I. rendű vádlott szabadságvesztés büntetését a törvényi minimumra enyhítette. II. rendű vádlott esetében pedig a Btk. 82. § (1) bekezdés és (2) bekezdés c) pontja alapján enyhítő szakasz alkalmazásával enyhítette szabadságvesztés büntetését. Nevezett vádlottnál a szabadságvesztés végrehajtása próbaidőre történő felfüggesztésének feltételei azonban nem álltak fenn a védő felvetésével szemben. Ellenben mindkét vádlott mellékbüntetésének mérséklését is indokoltnak tartotta az ítéltábla.

Az érintett vádlottaknál ugyanakkor nem álltak fenn a feltételei pénzbüntetés kiszabásának a Btk. 50. § (2) bekezdése alapján megfelelő jövedelem vagy vagyon hiánya miatt (Kúria 25. BK véleménye). Az előbbiekből következőleg a pénzbüntetés kiszabására és a részletfizetés engedélyezésére vonatkozó ítéleti rendelkezéseket mellőzte az ítéltábla.

[91] IV. rendű vádlott esetében az ítéltábla egyetértett az ügyészéssel abban, miszerint a törvényszék eljárási szabályt szegett azáltal, hogy az előkészítő ülésen előterjesztett ügyészi mértékes indítványtól eltérően súlyosabb büntetést szabott ki, holott az előkészítő ülésen a IV. rendű vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát határozatával elfogadta (26/I. végzés).

[92] A Be. 565. § (2) bekezdése értelmében ha a bíróság a bűnösséget beismerő nyilatkozatot az előkészítő ülésen fogadta el – a (3) bekezdésben foglalt kivétellel – nem szabhat ki súlyosabb büntetést, illetve nem alkalmazhat súlyosabb intézkedést, mint amelyet a vádirat, illetve az 502. § (1) bekezdése alapján előterjesztett indítvány tartalmaz.

A 2022. június 8. napján megtartott előkészítő ülésen az eljáró ügyész az ún. mértékes indítványt a vádiratban írtakkal egyezően IV. rendű vádlott tekintetében 200 napi tétel és 2.000 forint napi összegű, 400.000 forint végösszegű pénzbüntetésben terjesztette elő.

A súlyosabb jogkövetkezmény Be. 565. § (2) bekezdése szerinti tilalmát sértette a törvényszék akkor, amikor IV. rendű vádlottal szemben a pénzbüntetésből súlyosabb felfüggesztett szabadságvesztés büntetést szabott ki. Az ítéltábla mindezt a IV. rendű vádlottal szemben a törvényi keretek között a Btk. 50-51. §-ai alapján pénzbüntetést szabott ki. Értelemszerűen így a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztésével és a feltételes szabadsággal kapcsolatos rendelkezéseket mellőzte.

[93] Az ítélet egyéb rendelkezései túlnyomórészt törvényesek.

[94] A vegyész szakértői vélemények bevezető részében a bűnjelkezelés alatt olvasható, hogy az elkobozni rendelt kábítószeres esetében a bűnjelek lefoglalását foganatosító

nyomozó hatóság megnevezését és ügyszámát is fel kell tüntetni a határozat rendelkező részében, így ezt az ítéltábla pótolta.

[95] A bűnjeleknél a lefoglalt dolog visszatartása körében is pontosítás vált szükségessé.

[96] A Be. 323. § (1) bekezdése szerint a terheltnek kiadandó dolgot a vele szemben megállapított pénzbüntetés, vagyonelkobzás vagy bűnügyi költség biztosítására vissza lehet tartani, erről az ügydöntő határozatban kell rendelkezni. A Be. 320. § (1) bekezdés a) pontjának felhívása a lefoglalás megszüntetésénél kifogástalan, ezt követi a Be. 321. §-a értelmében a kiadásról szóló rendelkezés, majd a Be. 323. §-ának alkalmazása csak ezután jöhet szóba.

[97] Az ítéltábla a Be. 574. § (3) bekezdése alapján a törvényszéken a bizonyítási eljárás során felmerült bűnügyi költségeket, mint szükségtelen költségeket nem terhelte a vádlottakra, illetve a nyomozás során felmerült két toxikológiai vélemény költségét sem, mely nem érintette személyüket. Az állam terhén maradó bűnügyi költség így arányosan növekedett.

[98] A kifejtettekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a fellebbezéssel érintett vádlottakra a szükséges részben a Be.606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg a törvénynek megfelelő rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alkalmazásával helybenhagyta.

[99] A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be. 613. § (2) bekezdése alapján a fellebbezés eredményessége okán IV. rendű vádlott tekintetében az állam viseli.

Debrecen, 2023. október 18.

Dr. Elek Balázs sk. a tanács elnöke, Dr. Nagy Éva sk. előadó bíró, Dr. Toma Attila sk. bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 2023. április 26. napján kihirdetett 17.B.15/2022/107. számú ítélete a fellebbezéssel érintett I. rendű, II. rendű és IV. rendű vádlottak vonatkozásában a Debreceni Ítéltábla Bf.II.425/2023/12. sz. másodfokú határozatában írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2023. október 18.

Dr. Elek Balázs sk.
tanácselnök